

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/30/2018
Identifikačné číslo spisu: 3105229402
Dátum vydania rozhodnutia: 21.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3105229402.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: OLÝRA, s.r.o., so sídlom Tatranská 295/15, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 701 092, proti žalovanému: Ing. K. F., nar. XX. O. XXXX, bytom R., právne zastúpený JUDr. Michalom Luknárom, advokátom, so sídlom Zvolenská 5/8, 949 01 Nitra, IČO: 37 869 566, v spore o prejednanie námietok proti zmenkovému rozkazu na zaplatenie 40 902,64 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne pod č. k. 16CoZm/119/2015-674 zo dňa 27. septembra 2017, jednomyselne, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu Trenčíne pod č. k. 16CoZm/119/2015-674 zo dňa 27. septembra 2017 o d m i e t a .

II. Žalobca m á p r á v o na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín rozsudkom č. k. 16Zm/10/2005-605 zo dňa 12. novembra 2014 rozhodol tak, že zmenkový platobný rozkaz č. k. 16Zm/10/2005-10 zo dňa 3. januára 2006 vydaný Okresným súdom Trenčín, sa ponecháva v platnosti a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu v sume 1 321,62 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. O odvolaní žalovaného rozhodol, ako súd odvolací, Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 16CoZm/119/2015-674 zo dňa 27. septembra 2017 tak, že rozsudok Okresného súdu Trenčín potvrdil a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému nepriznal.

3. V odôvodnení rozsudku poukázal na rozsudok Okresného súdu v Trenčíne vydaný za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Krajský súd v Trenčíne v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísal konanie súdu prvého stupňa, vyslovené právne názory, právne závery s poukazom aj na fakt, že súd prvej inštancie nemohol prihliadať na doplnenie námietok žalovaného v súlade s koncentračnou zásadou na podanie námietok určenou v ustanovení § 175 ods. 1 a 3 O. s. p. Zaoberal sa iba námietkami vymedzenými v podaní zo dňa 30. novembra 2005, ktoré boli súdu doručené v zákonnej lehote na podanie námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu. V tejto súvislosti s takto vymedzenými

námietkami citoval odôvodnenie súdu prvého stupňa, ktorý konštatoval, že záväzok zmenkového ručiteľa je záväzkom akcesorickým k zmenke ako listinnému cennému papieru, pričom je rovnako ako samotná zmenka záväzkom abstraktným. Citoval názor konajúceho súdu, že žalovaný avalista je teda zaviazaný rovnako ako hlavný zmenkový dlžník, avšak priamo nevstupuje do mimozmenkových právnych vzťahov hlavného zmenkového dlžníka, a to ani vtedy, ak by tieto mimozmenkové vzťahy s predmetnou zmenkou súviseli. Uviedol, že v danom prípade by žalovaný mohol použiť ako avalista voči žalobcovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných právnych vzťahoch k majiteľovi zmenky (žalobcovi), nie však na právnych vzťahoch hlavného zmenkového dlžníka, za ktorého bolo prevzaté zmenkové ručenie. Avalista teda nemôže použiť voči majiteľovi zmenky námietky prislúchajúce vystaviteľovi zmenky proti jej prvému majiteľovi zmenky, ani vtedy, ak by tento nadobudol zmenku nepoctivo, t. j. ak by konal vedome na škodu zmenkovo zaviazanej osoby (vystaviteľa). Personálne prepojenie spoločnosti indosanta a indosatára označil rozhodne za takú skutočnosť, ktorá by právne relevantným spôsobom preukazovala vedomé konanie na škodu dlžníka tak, ako to predpokladá ustanovenie § 10 a § 17 čl. I zákona č. 191/1950 Zb. Odvolací súd ustálil, že zmenka bola indosovaná v súlade so zákonom, že ide o zmenku vlastnú na videnie bez potreby jej protestácie, pričom žalobca si uplatnil nárok v súlade s čl. I § 48 ods. 1 citovaného zákona. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 4. marca 2008, č. k. 16CoZm/4/2007-326, ktorým ako súd odvolací, na základe odvolania podaného žalovaným zrušil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 18. mája 2006, č. k. 36Zm/10/2005-150 a vec mu vrátil na nové konanie.

4. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne poukázal na obsah písomných námietok žalovaného zo dňa 19. novembra 2006 ohľadne vystavenia zmenky vystavenej spoločnosťou TRISTAV SLOVAKIA s.r.o. v súvislosti so Zmluvou o dielo č. XX/XXXX na realizáciu projektu Managerské pracovisko PRIMA ZDROJ Považská Bystrica s odvolaním sa aj na zmluvu č. XX/XXXX/MPO o vyplňovacom práve k zmenke zo dňa 23. júla 2004. Zároveň poukázal na obsah písomných námietok žalovaného zo dňa 19. novembra 2006, v ktorých žalovaný uviedol, že žalovaný TRISTAV SLOVAKIA s.r.o. vystavil blankozmenku remitentovi PRIMA ZDROJ Považská Bystrica, spol. s r.o. na základe zmluvy č. XX/XXXX/MPO o vyplňovacom práve k zmenke zo dňa 23. júla 2001. S odkazom na čl. 1 tejto zmluvy konštatoval, že v tomto článku je uvedené, že zmenka bola vystavená a odovzdaná v súvislosti s uzatvorením zmluvy o dielo č. XX/XXXX zo dňa 23. júla 2001 na realizáciu prác podľa projektu Managerské pracovisko PRIMA ZDROJ Považská Bystrica, s.r.o. - Orlové. V odôvodnení rozhodnutia už v novom konaní podrobne popísal odôvodnenie súdu prvého stupňa, ako aj obsah odvolania žalovaného proti tomuto rozhodnutiu, ako aj obsah vyjadrenia žalobcu k odvolaniu.

5. Krajský súd v Trenčíne v jeho samotnom odôvodnení rozhodnutia citoval ustanovenia Civilného sporového poriadku (§ 470 ods. 1 a 2) a s poukazom na ustanovenie § 380 C. s. p. uviedol, že dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

6. Na podporu jeho názoru v bode 14 rozhodnutia uviedol, že z písomných námietok zo dňa 19. januára 2006 je zrejmé, ako v nich žalovaný vymedzil jeho obranu proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu a že z nich je zrejmé, že nenastali podmienky stanovené v zmluve č. XX/XXXX/ zo dňa 23. júla 2001, za ktorých mohol remitent doplniť do blankozmenky chýbajúce údaje, čím došlo k porušeniu dohody o vyplňovacom práve k zmenke č. XX/XXXX/MPO zo dňa 23. júla 2001 uzatvorenej na zabezpečenie prípadných nárokov z väd diela zrealizovaného podľa zmluvy o dielo zo dňa 23. júla 2001, č. XX/XXXX. a že žalobca nadobudol zmenku zlomyseľne. V bode 18 až 20 sa odvolací súd zaoberal s faktami uvedenými v jeho uznesení zo dňa 4. marca 2008, č. k. 16CoZm/4/2007-326 s poukazom práve na skutočnosť, že skúmanie opodstatnenosti námietky žalovaného o nevyplnení zmenky v súlade so zmluvou o vyplňovacom práve malo byť predmetom ďalšieho dokazovania na súde prvej inštancie tak, ako to vyplýva z predmetného uznesenia.

7. Citoval ustanovenie § 175 ods. 1, 2 a 3 O. s. p. platné a účinné v čase rozhodovania súdom prvej inštancie a uviedol, že z obsahu podaných námietok žalovaného proti zmenkovému platobnému rozkazu na súde prvej inštancie dňa 19. januára 2006, teda v zákonom stanovenej lehote je zrejmé, že žalovaný

okrem zlomyseľného nepoctivého nadobudnutia zmenky namietol aj vyplnenie zmenky pôvodne blankozmenky rozpore so zmluvou o vyplňovacom práve k zmenke č. XX/XXXX/MPO zo dňa 23. júla 2001 uzatvorenej na zabezpečenie prípadných nárokov z vád diela podľa zmluvy č. XX/XXXX zo dňa 23. júla 2001. Keďže súd prvej inštancie mohol preskúmať opodstatnenosť podaných námietok iba v rozsahu žalovaným uplatnených námietok v obrane, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie pri prejednaní týchto námietok dospel k správne mu záveru, že predmetná zmenka mala byť vyplnená len za splnenia podmienok, na základe zmluvy o vyplňovacom práve k zmenke č. XX/XXXX/MPO zo dňa 23. júla 2001. Fakt, že žalovaný až niekoľko mesiacov po uplynutí zákonnej lehoty na podanie námietok na pojednávaní dňa 15. mája 2006 uviedol, že ide o inú blankozmenku než bola predložená v prvoinštančnom konaní a že pripojil inú zmenku odlišnú od zmenky predloženej žalobcom v počte avalistov, nič nemení na právnom závere, že táto námietka bola uplatnená oneskorene, a teda nemožno na ňu prihliadať. Argumentáciu v tomto smere, že žalovaný nemohol jeho námietku uplatniť skôr z dôvodu, že mu predmetná zmenka predložená nebola, odvolací súd označil za nedôvodnú, pretože zo žiadneho ustanovenia nevyplýva povinnosť doručiť spolu so zmenkovým platobným rozkazom aj zmenku, resp. jej kópiu. Podľa odvolacieho súdu bolo vecou žalovaného, aby včas zistil o akú zmenku ide v konaní a nenamietal inú zmenku. Odvolací súd právny záver súdu prvej inštancie ohľadne posúdenia obrany žalovaného označil za správny a pokiaľ sa zaoberal aj opodstatnenosťou oneskorene uplatnenej námietky z dôvodu opatrnosti toto konanie označil za konanie nad rámec v zmysle § 175 O. s. p., na ktoré nie je možné prihliadať.

8. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil. O pripustení dovolacej otázky proti svojmu rozhodnutiu súd s prihliadnutím na novú právnu úpravu prípustnosti dovolania upravenú v ustanoveniach § 419 a nasl. C. s. p. platného a účinného od 1. júla 2016, nerozhodol.

9. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu s vyznačenou právoplatnosťou 10. novembra 2017 žalovaný podal v zastúpení jeho právneho zástupcu v zákonnej lehote dovolanie podaním doručeným súdu dňa 12. januára 2018. Prípustnosť dovolania označil ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p. a dôvodov uvedených v ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. a/ alebo c/ C. s. p.

10. V článku V dovolania podrobne popísal skutkový stav a konštatoval, že podľa jeho názoru nepochybne vyplýva, že uplatnil námietku ohľadne nesprávneho vyplnenia blankozmenky v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve k zmenke včas v zákonom stanovenej 3-dňovej lehote, pričom túto námietku neskôr v konaní upresnil, čo je v súlade s judikatúrou. Konštatoval, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že skutočnosť, ktorou bol podmienený vznik vyplňovacieho oprávnenia k blankozmenke a jej doplnenie na zmenku, t. j. výskyt vád zhotoveného diela v záručnej lehote, za ktoré by zodpovedal zhotoviteľ spoločnosť TRISTAV nenastala.

11. V článku V dovolania sa žalovaný zaoberal prípustnosťou dovolania ako takého s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p., ktoré porušenie odvolacím súdom dovolateľ označil použitým nesprávnym procesným postupom, v tom zmysle, že odvolací súd mal použiť ustanovenia O. s. p. a nie C. s. p. S vysloveným názorom ohľadne pripustenia dovolacej otázky sa nestotožnil a v prípade, že by dovolaciu otázku odvolací súd pripustil, žalovaný nemusel prípustnosť dovolania dokazovať ustanovením § 419 a nasl. V tejto súvislosti sa opätovne zaoberal skutkovým stavom, dokazovaním prvostupňovým súdom, znaleckým posudkom a neprihliadnutím na vykonané dokazovanie. V článku VII s odkazom na ustanovenie § 432 C. s. p. napadnutý rozsudok označil za vydaný na základe nesprávneho právneho posúdenia a taktiež vyslovil nesúhlas s názorom odvolacieho súdu, ktorý sa stotožnil s právnym záverom, že žalovaný nepreukázal súvis medzi žalovanou zmenkou a Zmluvou o vyplňovacom práve. Pre úplnosť uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že došlo k vyplneniu blankozmenky na žalovanú zmenku, pričom toto muselo byť známe, keďže spoločnosť PRIMA ZDROJ ako remitent právny predchodca žalobcu bol v rozhodnom čase personálne prepojený prostredníctvom totožnej osoby štatutárneho zástupcu a že toto personálne prepojenie existuje doposiaľ. Čo sa týka ohľadne jeho námietkovej obrany, ktorá podľa odvolacieho súdu nebola včas podaná vo včas podaných námietkach, žalovaný zdôraznil, že podstata nesprávneho vyplnenia blankozmenky zostala nezmenená. Žalovaný sa

nestotožnil ani s názorom ohľadne povinnosti doručenia zmenky a domnieva sa, že prvostupňový súd bol povinný žalovanému doručiť spolu so zmenkovým platobným rozkazom aj návrh na jeho vydanie spolu so všetkými prílohami, teda vrátane kópie žalovanej zmenky. Prvostupňový súd tým, že nedoručil spolu so zmenkovým platobným rozkazom aj žalovanú zmenku, odňal žalovanému možnosť konať pred súdom. Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

12. K dovolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 23. októbra 2018. Uviedol, že dôvody prípustnosti dovolania naplnené neboli. Tvrdenie žalovaného, že napadnuté rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola riešená označil žalovaným za nepreukázané. Dovolanie žalovaného podľa žalobcu sleduje cieľ vyhnúť sa plneniu. Tvrdenie žalovaného, že nedošlo zo strany spoločnosti TRISTAV SLOVAKIA s.r.o. k porušeniu dojednaných podmienok, čo malo byť náležite preukázané, žalobca označil za nepravdivé. Za zavádzajúce, žalobca považuje aj tvrdenie žalovaného ohľadne nesprávneho vyplnenia blankozmenky v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve k zmenke. Námietky žalovaného, ktoré boli uplatnené rámcovo nie je podľa žalobcu možné uplatňovať bezhranične, teda aj vtedy, keď sa vecne týkajú inej veci.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) prejednal dovolanie žalovaného, ako súd dovolací. Po zistení, že strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, dovolanie podala včas, je zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania, sa ako prvou otázkou zaoberal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je možné týmto opravným prostriedkom napadnúť.

14. Z obsahu spisu je zrejmé, že ide o žalobu podanú za účinnosti O. s. p. (dňa 12. januára 2015) prvostupňovým súdom rozhodnutú za účinnosti C. s. p. ako aj v odvolacom konaní.

15. Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 nadobudol účinnosť 1. júla 2016 a tento od jeho účinnosti upravuje postup súdov pri prejednaní a rozhodovaní, nakoľko Občiansky súdny poriadok bol Civilným sporovým poriadkom zrušený.

16. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 C. s. p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávných noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, teda aj na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona (C. s. p.).

17. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. právne úkony, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, dovolací súd posudzoval prípustnosť dovolania, ako aj v ňom uvedené dovolacie dôvody podľa právneho predpisu účinného v čase podania mimoriadneho opravného prostriedku (ustanovenie § 419 C. s. p.), teda v súlade s právnym predpisom.

18. S poukazom na uvedené, nejde o dovolanie prípustné zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., a preto označená prípustnosť dovolateľa podľa tohto ustanovenia je právne nedôvodná.

19. Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodňuje aj ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p.

20. Dovolanie je možné považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov Civilného sporového konania osobitné postavenie, dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nemôže byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie dovolacieho súdu (porovnaj napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013. Úspech každého dovolania je vždy podmienený (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento mimoriadny opravný prostriedok je procesne prípustný a až následne (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie

je opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu záveru) platná úprava mu nedovoľuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť k vecnému posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Ak preto dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal správnosťou napadnutého rozhodnutia. Na posúdenie otázky je zásadne príslušný dovolací súd (IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 163/08). Ak by Najvyšší súd Slovenskej republiky bez ohľadu na neprípustnosť mimoriadneho opravného prostriedku dovolateľa, pristúpil k posúdeniu správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho (dokonca) prípadne zrušil, porušil, by základné právo na súdnu ochranu druhej sporovej strany.

21. Žalovaný v predmetnom dovolaní prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p. odvodzoval nesprávnym právnym posúdením a opakovaním tých istých dôvod, na ktoré poukazoval v odvolaní.

22. Pokiaľ ide o záver, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p. rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (§ 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p. má viazanosť odvolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade, závisí od toho ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

23. Povinnosťou dovolateľa kvalifikovane zastúpeného advokátom je pri vymedzení odvolacieho dôvodu v prípade dovolania prípustného podľa § 421 ods. 1 C. s. p., uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne a konkretizovať ako podľa jeho názoru mal odvolací súd konkrétnu právnu otázku vyriešiť správne.

24. Pokiaľ dovolanie nemá vykazovať nedostatky v zmysle aktuálnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p. je povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a tiež označiť náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku viazanosti odvolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (viď uznesenie súdu z 13. júla 2017, sp. zn. 3Cdo/235/2016).

25. Pri vymedzení odvolacieho dôvodu nepostačuje citovať konkrétne zákonné ustanovenie, ale je potrebné konkretizovať právnu otázku, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.).

26. V danom prípade dovolateľ nekonkretizoval právnu otázku, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Pri vymedzení odvolacieho dôvodu nepostačuje všeobecné konštatovanie dovolateľa, že závery odvolacieho súdu sú v rozpore s ním v dovolaní odcitovanými zákonnými ustanoveniami, prípadne tvrdeniami, že odvolací súd predmetnú vec posúdil nesprávne.

27. Z obsahu dovolania nie je ani zrejme, na základe čoho by mala byť splnená podmienka prípustnosti dovolania, daná ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Dovolať ničím neodôvodňoval, že ním namietaná právna otázka v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola riešená. V podstate dovolateľ túto podmienku splniť v zmysle citovaného ustanovenia ani splniť nemohol, keď konkrétnu právnu otázku, od ktorej vyriešenia rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo, v dovolaní neuviedol. Tvrdenie, že ide o nesprávne rozhodnutie odvolacieho súdu vydané v rozpore s právnym predpisom, nie je konkretizovanie právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu.

28. Práve povinnosť právneho zastúpenia dovolateľa má zamedziť takýto nekvalifikovaný postup

dovolať a má zabezpečiť, aby dovolateľ jednotlivé dovolacie dôvody vymedzil jednoznačne tak, ako to ukladá ustanovenie § 421 ods. 1 C. s. p.

29. V danom prípade s poukazom na obsah dovolania, nejde o dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 C. s. p. a dovolací súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného, že ide iba účelové dovolanie s cieľom odvrátiť plnenie zo zmenkového platobného rozkazu.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené, dovolací súd konštatuje, že dovolateľom tvrdený ani dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je vymedzený v súlade s ustanovením § 432 C. s. p., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol.

31. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

32. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.